

4de zondag van Pasen: roepingenzondag

Joh. 10, 11-18

Op deze 4e zondag van Pasen horen we elk jaar het evangelie van de Goede Herder. Jezus legt aan zijn leerlingen uit dat Hij dé Goede Herder bij uitstek is. Voor ons staat misschien dit beeld van een herder die zijn schaapskudde leidt iets verder van ons af, maar als wij in de bijbel kijken is dit een veel gebruikt beeld. Denk maar aan de psalmen: “De Heer is mijn Herder, ik kom niets tekort”. Jezus, zo weten wij, heeft zijn leven geven op het kruis om ons bij de Vader te brengen, met andere woorden zegt Jezus dat ook nu in het evangelie: Jezus geeft zijn leven voor de schapen in tegenstelling tot de huurling, en Hij wil iedereen verzamelen in één kudde. Die Goede Herder is ook de pure liefde zelf zoals wij hoorden in de tweede lezing. God heeft ons zijn liefde getoond maar aan ons om dat te zien en ernaar te handelen. En God wil ook nu, vandaag iets doen in ons leven, zoals Hij dat ook deed in de Handelingen, Hij wil bij ons zijn en ons begeleiden op die weg.

Daarom is deze zondag ook Roepingenzondag. Want onze kerk en de samenleving als geheel heeft mannen en vrouwen nodig die in navolging van Jezus hun leven op een bijzondere wijze aan God toewijden en in hun leven getuigen dat God er is en de Ware Herder is. Wij worden uitgenodigd om daar deze zondag extra voor te bidden en dat zullen wij straks ook in de voorbede doen.

Maar laten wij ook even stil staan bij waarom wij priesters, diakens en religieuzen nodig hebben.

De priesters zijn in navolging van de apostelen diegenen aan wie de opdracht is toevertrouwd om de sacramenten toe te dienen, te preken en het geloof uit te dragen en te leren.

De diakens om Gods liefde voor de meest kwetsbare te laten zien in de zorg voor de armen en in de diaconie.

De religieuzen als biddende en dienende mensen in onze samenleving. Bidden voor hen die niet of moeilijk kunnen bidden en in hun handelen God zichtbaar laten worden en zo ook getuigen van het evangelie.

Dat wij bidden om roepingen is niet alleen om te zorgen dat wij geen tekorten krijgen of kloosters uitsterven. Maar het is God zelf die aan de kerk en de wereld dit geschenk wil geven, en het is belangrijk dat zij die geroepen worden die roepstem kunnen horen die soms heel zachtjes klinkt en kunnen antwoorden zoals Petrus in de eerste lezing ook eerst vervuld moeten worden van de Heilige Geest om te kunnen preken. En onze wereld heeft ook nood aan mannen en vrouwen die zich voor de kerk willen geven.

Want de priester is niet alleen een functionaris en een diaken is geen pseudo-priester die de gaten moet dichtlopen en de religieuzen zijn geen kwezelige mensen die niks anders met hun leven kunnen.

Als het goed is laten deze mannen en vrouwen zien dat zij Gods liefde ervaren hebben en dat dat de moeite waard was om hun eigen plannen los te laten en hun leven aan God te geven. Ook al gebeurt dat in de armoede die ieder van ons heeft met de persoon die wij zijn, volmaaktheid is geen toelatingscriteria. Door het leven van de evangelische raden van gehoorzaamheid, armoede en vaak ook van het celibaat en door hun verkondiging en diaconie laten zij zien dat God nog steeds in onze wereld aan het werk is door concrete mensen die ook een levende uitnodiging vormen om bij God te komen en God te leren kennen. En ik nodig u dan ook uit om vanaf deze zondag met regelmaat te bidden om nieuwe roepingen maar ook te bidden voor hen die hun leven al aan God gegeven hebben. Maar ik wil u ook vragen om bij u zelf na te gaan hoe u spreekt en denkt over de priesters, diakens en religieuzen die u kent. Want als dat alleen maar kritisch is zullen de mensen om u heen niet snel geneigd zijn om een stap te zetten op de weg van het godgewijde leven. Want wij kunnen bijdragen aan een klimaat waarin roepingen kunnen gedijen.

Harm Eskes, pastor